

նորա հետ. գալով Համագին, նա պատերազմեցաւ բնակիչների հետ եւ սպանեց մեծ բազմութիւն:

109 թ. Մասլամայ ի. Աբդուլմալէք յարձակեցաւ թուրքաց վերայ, խլեց նոցանից Ալանաց գուռը եւ ճակատեցաւ խաքանի հետ:

111 թ. Թուրքերը արշաւեցին Ատրպատահան, ուր Հարազ ի. Ամր Թայ պատերազմեցաւ նոցա հետ եւ հալածեց նոցա:

112 թ. Թուրքերը արշաւեցին Արտաւիլ. Ջառուս ի. Աբդուլլահ դիմաւորեց նոցա եւ կուռի մէջ սպանեցաւ թուրքաց իշխանից:

117 թ. Մըրուան ի. Մուհամմեդ ասպատակեց թուրքաց երկիրը, իսկ 122 թ. արշաւեց Հայաստան: 123 թ. ասպատակեց Հայաստանի Զիլան եւ Մուղան գաւառները:

126 թ. Մըրուան հեռացաւ Հայաստանից, նշանակելով երկրի վերայ կառավարիչ Ասիմ ի. Աբդուլլահ ի. Եղիզ Հալալիին, իսկ Բաբէ-էլ-աբաբի վերայ՝ Իսահակ ի. Մուսլիմ Օքայլին: Ապա ամբողջ Հայաստան անցաւ Իսահակ ի. Մուսլիմի ձեռքը:

127 թ. Մըրուան լուր ստացաւ, որ Ջոհակ ի. Քէյս Հարուրի տիրել է Իրակին. այստեղից նա անցաւ Միջագետք, եկաւ Մոսուլ, ապա Մծբին, որտեղ էր Աբդուլլահ ի. Մըրուան, եւ պաշարեց քաղաքը: Մուսաֆիր, Իսահակ ի. Մուսլիմի Բաբի վերայ դրած օգնականն, համախոհ էր ասպատամբներին. Ջոհակ դաշն կապեց նորա հետ Հայաստանի վերաբերմամբ, որի բնակիչք սպանել էին երկրի կառավարիչ Ասիմ ի. Աբդուլլահ ի. Եղիզ Հալալիին, եւ ուղարկեց նորան այնտեղ:

133 թ. Աբու Աբբաս գրեց Մուհամմեդ ի. Սուլին կառավարիչ Հայաստանի վերայ, որ բազմաթիւ զօրքով գնաց այնտեղ: Մուսաֆիրի. Ապղիր տիրում էր ամբողջ երկրի վերայ, փոխանակելով Իսահակ ի. Մուսլիմ Օքայլին, Մըրուանի օգնականին. Մուհամմեդ ի. Սուլ պատերազմեցաւ նորա